

Bắc Đẩu, Nguyễn Ngọc Bích.

Thu Vân

Ngày 27 tháng 4, 1972

Anh ruột của Tôi, Bắc Đẩu Nguyễn Ngọc Bích đã tử trận tại La Vang, Quảng trị vì một trái đạn 130 mm rớt trúng ngay chiếc xe tăng Chỉ huy của anh. Người bắn không biết mình bắn ai và người chết cũng không biết ai bắn mình, chỉ là chiến tranh mà thôi.

Hình cổ Đại Úy Bắc Đẩu, Nguyễn Ngọc Bích

Bắc Đẩu là tên của Anh trong đơn vị gọi nhau qua máy truyền tin và cũng là lý do bản nhạc mang tên Bắc Đẩu đã được Nhật Trường Trần Thiện Thanh sáng tác năm 1972, sau khi biết tin Bắc Đẩu đã ra đi.

47 năm qua, gần nửa thế kỷ mà tôi vẫn tưởng như ngày hôm qua, 27 tháng 4 năm 1972 chắc chắn phải là ngày thứ 5 hay thứ 6 vì trưa thứ 7 tôi đi học về lúc 12 giờ trưa thì má tôi ra mở cửa và cho biết là Anh đã mất.

Suốt 47 năm Bản nhạc Bắc Đẩu chỉ được chính thức ra mắt khán thính giả đúng 3 lần.

1. Trong cuốn băng Nhật trường 20 " Chiến tranh và Hòa bình thì phải và phát hành năm 1972 do nữ ca sĩ Kim Phụng trình diễn
2. Năm 1997 trong cuốn VHS phát hành tại California tựa đề có lẽ là Trên Đỉnh Mùa Đông do nam ca sĩ Anh Khoa đơn ca
3. Và lần cuối trong DVD Asia 61 vào Khoảng 2009 do Nguyễn hồng Nhung và Lâm Nhật Tiến song ca

Sorry, tôi cũng đã già rồi nên chỉ viết theo trí nhớ mà thôi!

Có một chi tiết mà Anh Nhật Trường nhắc lại về Bắc Đẩu Nguyễn ngọc Bích như sau:

Trong một buổi tiệc nhậu, Hai người ngồi kế nhau, qua vài ly rượu Anh Bích nói "Anh Nhật Trường tôi mới vừa nghe qua bản nhạc anh vừa xuất bản đó là bài "Màu Áo em và màu Mũ Anh", Bản nhạc rất là hay nhưng có một điều là, Anh ca ngợi tất cả các binh chủng qua các màu nón : Nhảy dù Mũ đỏ, Thủy Quân lục chiến mũ xanh, Biệt động quân mũ Nâu và nhiều nữa. Riêng chúng tôi thuộc Binh chủng Thiết giáp Mũ đen thì hoàn toàn không được nhắc đến mặc dù binh chủng Thiết giáp đâu có nhỏ. Và ác hơn nữa anh còn cho thêm mấy câu:

*Anh ơi ! em hứa với anh một điều
Không bao giờ mặc áo màu đen
Không lang thang một mình trên phố
Dù trong giấc mơ lắm kẻ hào hoa!
Anh còn khuyên các em không mặc màu đen!*

Anh Nhật Trường mắc cỡ quá, xin lỗi rồi rít vì thật sự Anh đã quên binh chủng Thiết giáp khi viết bản nhạc này. Anh hứa là sẽ cho ngưng lưu hành bản nhạc tới khi anh sửa lại bản nhạc. Nhưng chưa làm xong thì Bắc Đẩu Nguyễn Ngọc Bích đã không còn, Anh không sửa lại bài nhạc đó vì không còn ai để nghe!

47 năm rồi, Tối 27 tháng 4 1979 là ngày tôi tới Malaysia sau 24 ngày lênh đênh trên biển!

*Nam Đế
Bắc Đẩu
Người bỗng trở thành vì sao Bắc Đẩu,
lẻ loi tinh cầu đêm đen không dấu
Một tối chớm Hè, đạn pháo trút mưa
Cây "Cầu Ga" nhỏ anh qua anh qua
Vì sao Bắc Đẩu trôi dạt đêm mưa,
người xa cách người, nước mắt tiễn đưa
đã thấy xót xa, Một lần anh đi,*

đã thấy xót xa, từ ngày hôm qua
Đây thình không thiên thần lên tiếng hát,
chiêu hồn người từ hỏa ngục dương thế.
Kìa vòm trời Ngọc Bích đã thênh thang...
Ôi...lời mời gọi anh bước chân sang.
Xin muôn năm như vì sao sáng đó
Hỡi người định mệnh là vì sao lẻ.
Dậy đi Bắc Đẩu!
Dậy đi Bắc Đẩu!
Bừng mắt dậy soi sáng thiên thu.
Người tên "Bắc Đẩu" chết trận hôm nao?
Một áo quan đóng vội một chuyến cuối phiêu du...
"Có thấy dấu chiến xa của người của hôm qua ?"
"Có thấy chiếc mũ đen của người lạc trong đêm?"
Người tên "Bắc Đẩu" chết trận La Vang, liệt xác ba lần...
Ngọc Bích cũng tan
Chỉ còn vì sao thôi, chỉ còn vì sao thôi...
Cuộc đời vài mươi năm
Người vội về xa xăm

[Bài hát Nhật Trường sáng tác tặng anh hùng mũ đen Bắc Đẩu Nguyễn Ngọc Bích]

Thu Vân